

Capitolul 2:
AVRAAM

וַיְהִי בְּיָמֵינוּ וְנִלְמַד מִשְׁנֵי הַמִּשְׁנָה וְנִלְמַד מִשְׁנֵי הַמִּשְׁנָה
בְּיָמֵינוּ וְנִלְמַד מִשְׁנֵי הַמִּשְׁנָה וְנִלְמַד מִשְׁנֵי הַמִּשְׁנָה
פִּי נִי אָמַר אֵל

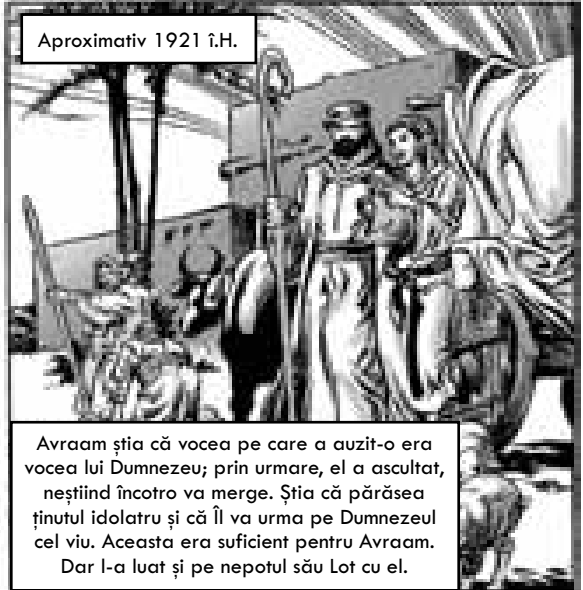
Era un om cu numele Avraam, care nu credea că statuile erau dumnezei. El știa că Dumnezeu era Creatorul căruia oamenii nu l se puteau închina prin idoli.

Dumnezeu i-a vorbit: **“Avraame, pleacă din acest oraș idolatru. Ieși din țara ta și din casa tatălui tău și îți voi arăta unde să mergi. Te voi face tatăl unui neam mare. Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta și voi blestema pe cei ce te vor blestema. În tine toate popoarele pământului vor fi binecuvântate.”**

Să fie Avraam fiul promis care va nimici păcatul și moartea?

Aproximativ 1921 î.H.

Avraam știa că vocea pe care a auzit-o era vocea lui Dumnezeu; prin urmare, el a ascultat, neștiind încotro va merge. Știa că părăsea ținutul idolatru și că îl va urma pe Dumnezeu cel viu. Aceasta era suficient pentru Avraam. Dar l-a luat și pe nepotul său Lot cu el.

Călătoria lui Avraam l-a dus în jos în țara Canaan unde s-a stabilit fiul lui Ham. Astăzi acel loc se cheamă Palestina. Acolo Dumnezeu i-a vorbit:

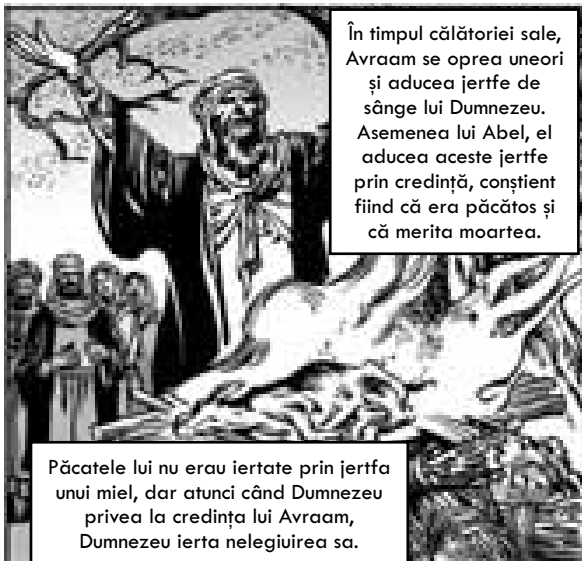
Avraame, străbate ținutul acesta de la un capăt la altul. Această țară o voi da copiilor tăi. Sămânța ta va fi așa de numeroasă încât nu va putea fi numărată. Ei se vor înmulți ca pulberea pământului.

Sara, Dumnezeu mi-a spus că vei avea și tu copii după toți acești ani.

Tu știi că eu nu pot să am copii și acum vârsta mea e trecută. Cum să rămân însărcinată?

Dumnezeu a spus că vei avea copil.

În timpul călătoriei sale, Avraam se oprea uneori și aducea jertfe de sânge lui Dumnezeu. Asemenea lui Abel, el aducea aceste jertfe prin credință, conștient fiind că era păcătos și că merita moartea.

Păcatele lui nu erau iertate prin jertfa unui miel, dar atunci când Dumnezeu privea la credința lui Avraam, Dumnezeu ierta nelegiuirea sa.

Zece ani mai târziu

Avraame, în urmă cu zece ani spuneai că Dumnezeu ți-a descoperit că voi purta în pântece fiul tău. Acum am 75 de ani, iar tu ai 85. Am îmbătrânit și tot nu avem copii. În curând, tu vei fi prea bătrân să mai poți avea copii. Ești sigur că aceea a fost vocea lui Dumnezeu?

Sunt absolut sigur că Dumnezeu mi-a vorbit, dar nu înțeleg de ce promisiunea Sa se face așa de mult așteptată. El mi-a spus că voi fi tatăl unei națiuni mari, deși tot ceea ce am e un trup îmbătrânit, o soție bătrână care nu poate să aibă copii și o turmă mare de oi.

Nu te teme, Avraame, eu sunt scutul tău și răsplata ta cea mare.

Ce răsplată îmi vei da căci nu am nici un copil?

Tu și Sara veți avea un copil.

Vino Avraame, privește stelele și vezi dacă le poți număra. Ca și stelele, copiii tăi vor fi așa de mulți încât nu vor putea fi numărați.

Te cred pe cuvânt, Doamne.

Deoarece ai încredere în mine, voi socoti credința ta ca neprihănire. Să știi că fiii tăi vor fi străini într-o țară care nu este a lor. După ce vor fi suferit ca sclavi timp de 400 de ani, voi pedepsi acea națiune, iar fiii tăi vor pleca de acolo cu mari bogății. Apoi se vor întoarce în acest ținut și îl vor locui.

Avraam avea 86 de ani când s-a născut Ismael. Nu la mult timp după nașterea lui Ismael, Avraam era prea bătrân să mai poată avea copii. Să fie oare Ismael copilul pe care i l-a promis Dumnezeu lui Avraam? Dar Dumnezeu a spus că acel copil se va naște lui Avraam prin Sara.

Cum putea Dumnezeu să își împlinească promisiunea dacă atât Sara, cât și Avraam erau prea bătrâni ca să mai poată avea copii?

Când a împlinit Ismael 13 ani, iar Avraam avea 99 de ani, Dumnezeu i-a vorbit din nou.

Avraame, eu sunt Dumnezeu cel atotputernic. Fă tot ceea ce îți poruncesc și umblă în neprihănire. Așa cum îți am mai spus, îți voi înmulți sămânța și tu vei fi tatăl multor națiuni. Acesta este legământul meu pe care îl închei cu tine și cu copiii tăi.

Voi da țara Canaan copiilor tăi pentru totdeauna. Sara va rămâne însărcinată și îți va naște copilul pe care ți l-am promis, acela care va fi conducătorul multor popoare..

Ha-ha! Cum se poate întâmpla așa ceva? Eu am 99 de ani, iar Sara 89. Trupul meu este îmbătrânit. Noi nu putem avea copii. Te rog lasă să fie Ismael copilul promis.

Nu, ți-am spus de la început că tu și Sara veți avea un copil împreună. Promisiunea binecuvântării va veni prin el, nu prin Ismael. Peste un an, Sara va naște un copil de parte bărbătească.

Va fi oare posibil?.....
Da! Dumnezeu care a creat corpul uman poate cu siguranță să ia două trupuri îmbătrânite și să le facă fertile din nou...
Cu siguranță. Dumnezeu poate face asta!

După câteva zile, trei bărbați au apărut dinspre deșert. Nu arătau ca și cum ar fi călătorit de departe, nici că ar fi fost băștinași. Erau puternici, siguri de ei și tineri.

Avram i-a privit în timp ce se apropiau și și-a dat seama că erau deosebiți, dar ceea ce el nu știa era că vizitatorii lui nu erau din lumea aceasta.

Doi dintre ei erau îngeri fără prihană, iar al treilea era Dumnezeu însuși, sub forma unui înger ca să poată vorbi cu Avraam. Avraam a ieșit afară să îi întâmpine.

Dacă voi afla cincizeci de oameni buni voi cruța cetatea..

Un Dumnezeu ca Tine nu omoară pe cei buni împreună cu cei răi. Dar dacă sunt cincizeci de oameni buni în cetate? Vei cruța orașul acela ca să-i salvezi pe cei buni? Știu că Judecătorul tuturor oamenilor va face ceea ce e drept.

Sunt doar praf și cenușă, nevrednic să îmi vorbesc lui Dumnezeu, dar dacă se vor găsi doar 45 de oameni buni, vei nimici Tu toată cetatea doar fiindcă lipsesc cinci?

Nu o voi nimici dacă se vor găsi în ea 45 de oameni buni.

Dar dacă se vor găsi doar 40?

Nu o voi nimici dacă vor fi în ea 40 de oameni buni.

Nu te mânie pe mine. Dar dacă se vor găsi doar 30?

Nu o voi distruge pentru 30.

Dar dacă se vor găsi în ea doar 20 de oameni buni?

Nu voi nimici cetatea cea rea dacă voi găsi 20 de oameni buni în ea.

Te rog să nu te mânie. Numai de data aceasta te mai întreb. Dacă se vor găsi în ea doar 10 oameni buni, o vei distruge?

Nu, dacă voi găsi în ea 10 suflete neprihănite, nu o voi distruge.

Dacă nu găsești zece, poți, te rog, să-l avertizezi pe nepotul meu Lot?

Îl vom vizita diseară.

Cei doi îngeri au mers în cetate în acea seară și au trecut pe lângă casa lui Lot.

Asta e perversiune – mai rău decât mi-am imaginat.

Acum îmi dau seama de ce vrea Dumnezeu să îi nimicească pe toți, chiar și copiii și animalele.

Hei, străinilor, nu puteți rămâne afară noaptea; nu ați fi protejați. Rămâneți în casa mea peste noapte.

Heil Arată destul de bine. Să le spunem oamenilor din cetate despre ei.

Să nu vă
uitați înapoi

Vail

Oh, nui Tată, mama
a încălcat porunca lui
Dumnezeu și s-a transformat
într-un stâlp de sare.

Nu vă uitați
Mergeți înaintel

Fiecare făptură vie din Sodoma și Gomora a murit în ziua aceea. Dumnezeu este neprihănit și urăște păcatul, în special relațiile sexuale perverse, bărbați cu bărbați și femei cu femei. Păcatele sexuale care implică copii sunt cele mai grave. Dumnezeu a promis că nu va mai distruge niciodată pământul prin potop, dar nu a spus nimic despre foc. Data următoare va fi prin foc. Pedepsa pentru păcat este moartea: moartea fizică și moartea veșnică în iazul de foc. Prin harul lui Dumnezeu, Lot a scăpat de judecata lui Dumnezeu. Soția lui nu a crezut că Dumnezeu a vorbit serios când i-a avertizat să nu privească înapoi.

Mă bucur așa de mult că
Dumnezeu a fost îndurător cu tine.
Lot, puteai să mori și tu în cetatea
aceea. Dumnezeu urăște păcatul
și răutatea. Să te ferești de
astfel de oameni.

Ne-a părut așa de
rău când am auzit
despre soția ta. Ce
vei face acum?

Ne vom descurca
noi cumva.

Lot a plecat cu cele două fete
ale lui, iar Dumnezeu continua
să îl binecuvinteze pe Avraam.

Pedepsa pentru păcat, fără
nici o excepție, este moartea.

Dumnezeu a promis că Sara va avea un copil. Avraam și Sara au început să aibă din nou dorințe.

Avraame, ce te-a apucat? Au trecut mulți ani de când nu te-ai mai uitat la mine... așa.

S-a întâmplat o minune! Curând toată lumea a aflat că Sara era însărcinată!

Îl vom numi Isaac*, așa cum ne-a spus Dumnezeu. El va fi tatăl unei mari națiuni.

Da, când Dumnezeu ne-a spus că eu voi rămâne însărcinată, am râs. Cine ar fi crezut că eu, la vârsta asta îmi voi alăpta propriul copil?

Dumnezeu și-a respectat promisiunea. El întotdeauna își îndeplinește promisiunile.

Ismael, fiul lui Avraam prin Agar, avea acum paisprezece ani și îl ura pe noul bebeluș.

Tânărul ăsta nebun mă batjocorește. Nu mi-l mai trebuie pe acest egiptean în aceeași casă cu fiul meu, Isaac.

Alung-o pe servitoare și pe fiul ei. Ei nu vor avea nici o moștenire cu Isaac, copilul promis.

Dumnezeu i-a vorbit lui Avraam: "**Sara are dreptate. Alungă pe Hagar și pe Ismael. Ismael nu va moșteni împreună cu Isaac. Dar să nu te întristezi; Eu voi avea grijă de ei. Și pentru că Ismael este fiul tău, voi face ca și din el să se nască o națiune mare. Dar Mântuitorul promis, Cel care îl va învinge pe Satan, va veni prin Isaac, nu prin Ismael.**"

Ismael a crescut, devenind tatăl națiunilor arabe, în timp ce Isaac a devenit tatăl poporului evreu. Arabii și evreii sunt frați vitregi.

Avram îl iubea pe fiul său, Isaac, astfel că au ajuns nedespărțiți.

Esti un copil minune. Vei răscumpăra tu lumea din păcat?

Tată, de ce omori mieii aceștia frumoși și îi arzi apoi pe altarul de pietre?

Dumnezeu cerului și al pământului este sfânt și drept, mult prea sfânt pentru un om păcătos ca mine. Primul om, Adam nu a ascultat de Dumnezeu și rasa umană a devenit păcătoasă de atunci.

Dumnezeu i-a spus lui Adam că dacă va păcătuți, va muri, dar după ce el a comis păcat, Dumnezeu a omorât animale și a făcut din pielea lor învelitori pentru ca Adam și Eva să își acopere goliciunea.

Când omor un miel și îl aduc jertfă lui Dumnezeu, este o afirmație că sunt păcătos și aduc mielul fără cusur să moară în locul meu.

Isaac a devenit puternic și a învățat să se încredă în Dumnezeuul tatălui său. Avraam îl iubea mult și deseori mergeau împreună să se închine și să aducă jertfe lui Dumnezeu. Mielul era omorât și pus pe altar să ardă.

Avraame, ia pe singurul tău fiu, Isaac, pe care îl iubești și adu-Mi-l jertfă pe altar.

Doamne, cum poți să îmi ceri așa ceva? Nu stă în caracterul tău. Păgânii aduc jertfe umane! Ai promis că din Isaac vei face o națiune mare. Dacă îl omor, promisiunea ta nu se va împlini.

... dar Tu ești Dumnezeu. Nu înțeleg, dar Te voi asculta.

Călătoria va dura trei zile, deci vom fi plecați o săptămână.

Să aveți grijă de voi; mă voi ruga pentru cei doi bărbați ai mei.

Trei zile mai târziu.

Tată, uite muntele. Vom fi acolo înainte de înserare.

Da, vom merge acolo și ne vom închina, apoi ne vom întoarce.

Tată, lemnele sunt aici, ai zidit altarul, dar unde este mielul pentru jertfă?

Isaac, îți amintești cum ți-am povestit că Dumnezeu mi-a vorbit și cum a făcut ca eu și mama ta să avem un copil la bătrânețe? Ei bine, Domnul mi-a vorbit din nou.

De data aceasta mi-a cerut să te aduc pe tine jertfă pe altar.

Pe mine? Ești sigur, tată?

Nu ți-a spus Dumnezeu că eu voi fi moștenitorul, capul unei națiuni mari, că urmașii mei vor fi așa de numeroși ca stelele cerului? Dacă mor acum, cum se va împlini promisiunea lui Dumnezeu?

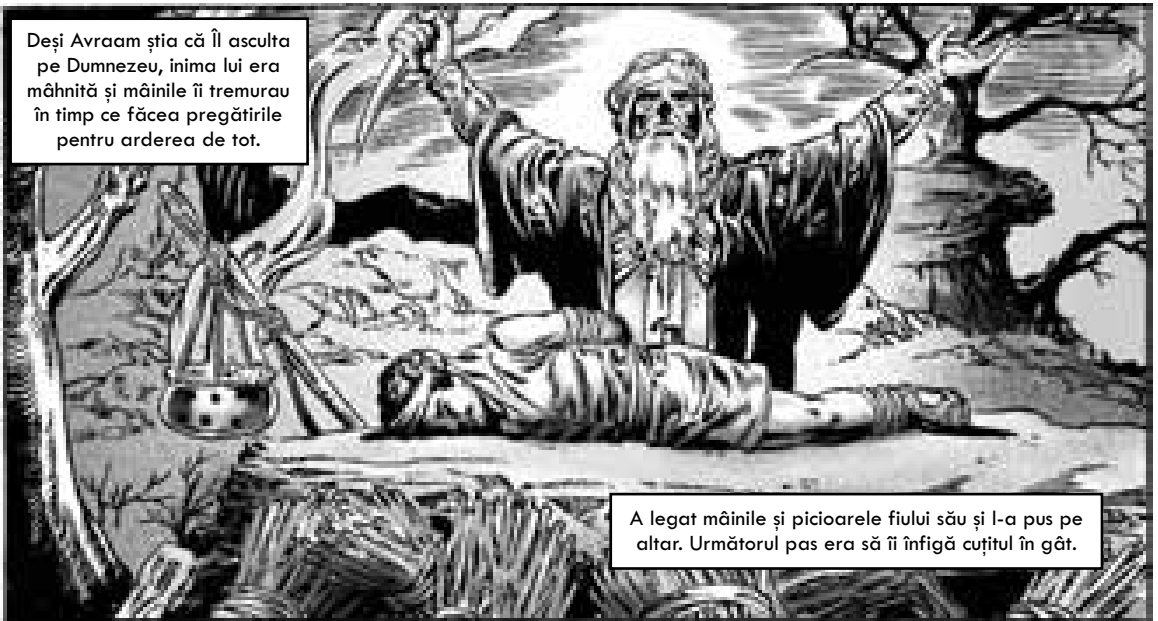
Dar cum se va întâmpla asta dacă sunt mort?

Tată, trebuie să ascultăm de Dumnezeu indiferent de cost.

Am văzut că ceea ce Dumnezeu promite, va aduce la îndeplinire. Dacă El spune că tu vei fi tatăl unei mari națiuni, atunci vei fi, chiar dacă mori.

Nu știu, numai dacă te învie din morți.

Deși Avraam știa că Îl asculta pe Dumnezeu, inima lui era măhnită și mâinile îi tremurau în timp ce făcea pregătirile pentru arderea de tot.

A legat mâinile și picioarele fiului său și l-a pus pe altar. Următorul pas era să îi înfigă cuțitul în gât.

Rostind o rugăciune cu credință, Avraam a ridicat cuțitul. Chiar când era aproape să îl înfigă, dintr-o dată a auzit o voce din cer:

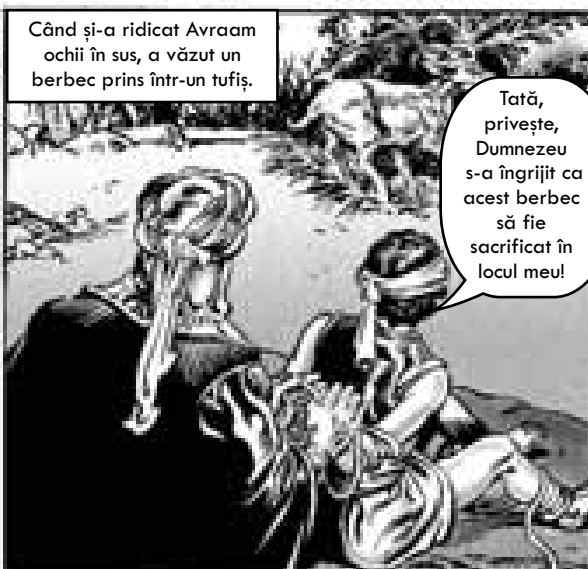
Avraamel
Avraamel Să nu
faci nici un rău
copilului.

Acum știu că te încrezi în
Mine, din moment ce ai fost
gata să asculți, chiar cu prețul
vieții unicului tău fiu.

Când și-a ridicat Avraam
ochii în sus, a văzut un
berbec prins într-un tufiș.

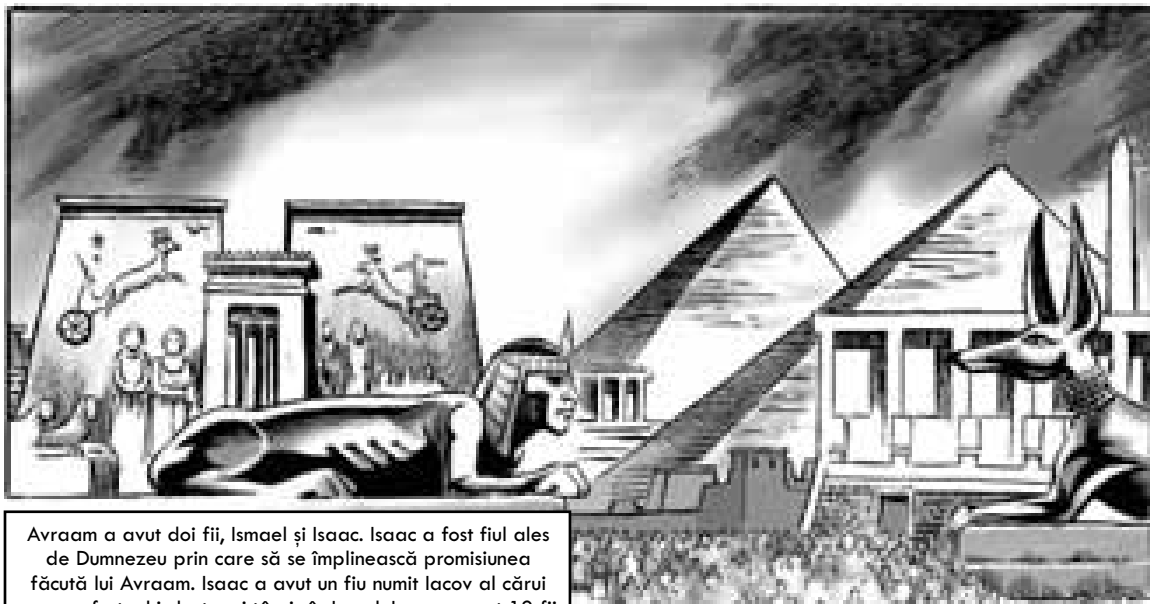

Tată,
privește,
Dumnezeu
s-a îngrijit ca
acest berbec
să fie
sacrificat în
locul meu!

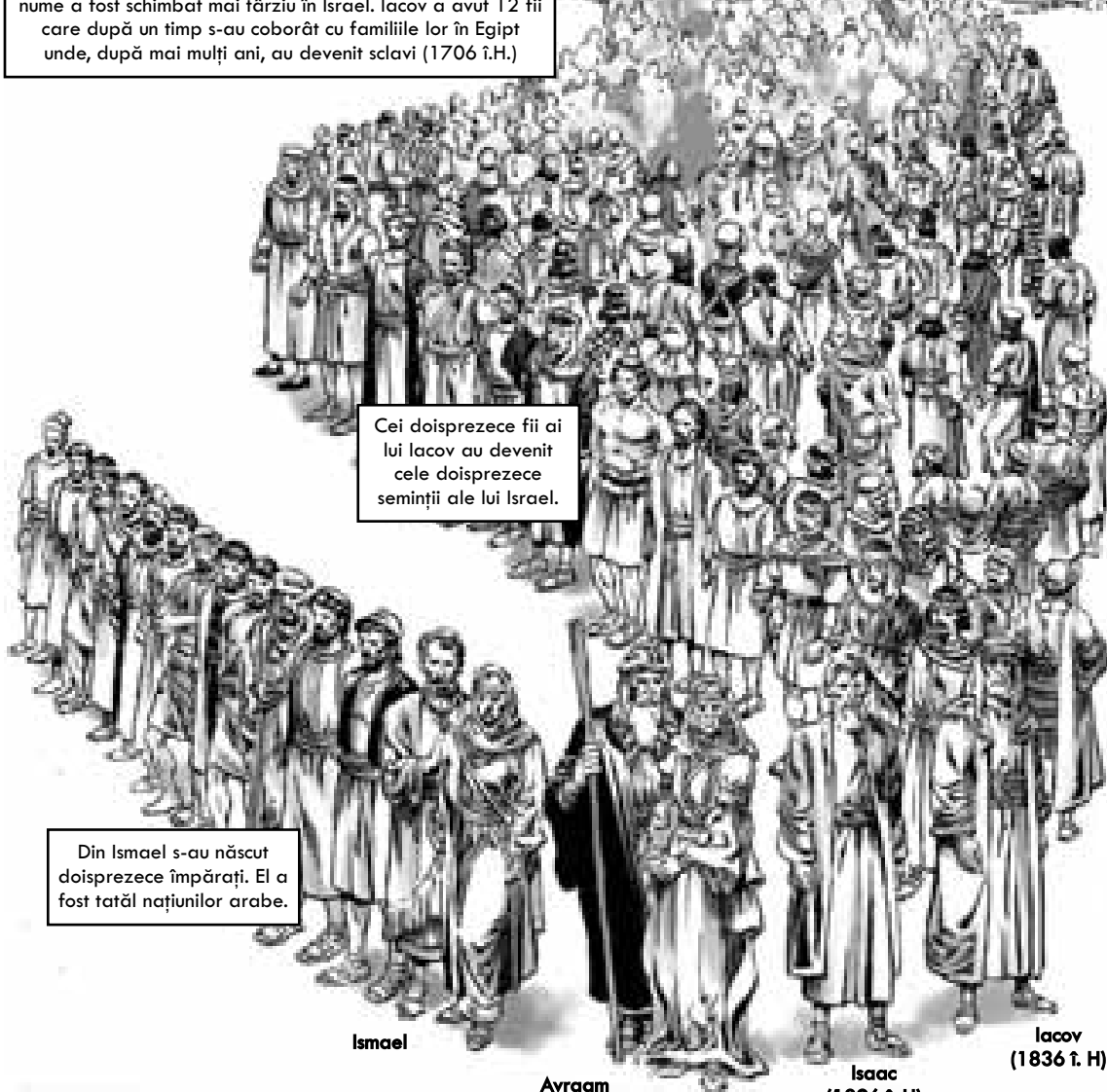
Avraame, pentru că ai făcut lucrul acesta și n-ai
cruțat pe fiul tău, te voi binecuvânta și îți voi
înmulți sămânța ca stelele cerului, iar copiii tăi
vor stăpâni acest teritoriu și fi vor nimici pe
vrăjmașii lor. De asemenea, printr-unul din
urmașii tăi, toate națiunile pământului
vor fi binecuvântate.

Tată, avem un
Dumnezeu milostiv,
exact cum mi-ai spus!

Avraam a avut doi fii, Ismael și Isaac. Isaac a fost fiul ales de Dumnezeu prin care să se îplinească promisiunea făcută lui Avraam. Isaac a avut un fiu numit Iacov al cărui nume a fost schimbat mai târziu în Israel. Iacov a avut 12 fii care după un timp s-au coborât cu familiile lor în Egipt unde, după mai mulți ani, au devenit sclavi (1706 î.H.)

Cei doisprezece fii ai lui Iacov au devenit cele doisprezece seminții ale lui Israel.

Din Ismael s-au născut doisprezece împărați. El a fost tatăl națiunilor arabe.

Ismael

Avraam

Isaac
(1896 î. H)

Iacov
(1836 î. H)